

Milí bratři a sestry,

přestože přelom roku není něčím až tak významným, je to čas k určitému zastavení, hodnocení a plánování. Osobně jsem zvažoval, jak se daří naplňovat to, co považuji za důležité, mně osobně a v mém vztahu s Věrou a dětmi. Zabýval jsem se také tím, jak se nám dařilo jako sboru a co je před námi v roce 2009.

Přelom roku je také příležitost k vděčnosti. K vděčnosti Bohu za všechny dobré věci, které nám dal i za to, že s námi stál ve chvílích, které nebyly lehké. Je dobré poděkovat Bohu a určitě je prostor i k vděčnosti lidem. Mám radost z toho, co se daří. Radost z každého nového člověka, který uvěřil (loni jsme pokřtili 32 lidí) nebo se ke sboru připojil a radost mám také z každého z vás, u koho vidím růst v životě s Pánem Ježíšem. Jsme natolik velký sbor, že se už nemůžeme znát všichni osobně, ale přesto můžeme cítit sounáležitost skrze to, že patříme do jednoho sboru.

Radost mám i z aktivit, které se nám daří ve sboru nebo které můžeme podpořit navenek ať už finančními dary nebo osobním nasazením mnohých z vás.

Kromě obecných věcí, které se týkají celé církve, světil Bůh našemu sboru některá specifika. Mimo jiné jsou to čtyři základní hodnoty našeho sboru: život z Božího slova, neustálá modlitba, dosvědčování Boží svatosti a štědré dávání. Je, myslím, potřeba, abychom se každý sám zamyslel nad tím, jak se nám daří stát v těchto hodnotách, protože sbor je v konečném důsledku jen součtem nás všech. Například vidím, že zatímco štědré dávání je myslím naší silnou stránkou v oblasti financí, není naší silnou stránkou v oblasti zvěstování evangelia – tedy dávání naděje, kterou jsme sami dostali. Mám naději, že v této oblasti se v letošním roce pohneme dopředu. (Nechci nyní zabírat místo nějakým podrobným rozbohem jednotlivých hodnot).

Církev je tu předně kvůli Bohu a k Jeho chvále a tak mám naději, že Ho oslavíme i v tomto roce. Sbor je také místo obecnství. Ať už toho osobního na skupince, miniskupince nebo nějakým podobným způsobem, tak na regionu, kde už sice nemůžeme mít s každým tak úzké vztahy, ale stále se můžeme znát a používat svá obdarování k vzájemnému růstu. K obecnství patří i společná oslava na společném shromáždění první neděli v měsíci. Zvu vás, abyste nezanedbávali ani jednu z těchto forem společenství, protože všechny tři jsou důležité a pro každého z nás potřebné.

Přestože nejsme nějaký obrovský sbor a mám naději, že dále porosteme, jsme už tak velcí, že někdy vážně předávání informací. Nejlepším zdrojem kromě ústního předávání, které vždy nefunguje, je Sborový dopis a web www.praha.kaes.cz. Prosím, abyste tyto zdroje využívali. Pokud má někdo zájem dostávat Sborový dopis ve formátu pdf jako přílohu emailu (velikost je asi 3 MB), napište prosím email do sborové kanceláře (praha@kaes.cz) z adresy, kam ho chcete dostávat a do předmětu zprávy napište prosím Sborový dopis.

Pokud někdo během roku potřebujete kontaktovat mne, používejte raději můj osobní email Lubomir.Ondracek@kaes.cz, případně můžete zavolat na telefon 724435300.

Letošní rok je pro mne jubilejní. Bude to 30 let, co jsem uvěřil. Považuji za zvláštní projev Boží milosti, že jsem mohl uvěřit právě v našem sboru a že v něm mohu žít celý svůj křesťanský život. Jsem vděčný za vše, co jsem ve sboru přijal jak přímo od Pána, tak prostřednictvím mnohých z vás. Jsem Bohu vděčný za vás osobně a považuji si za velkou výsadu, že v posledních letech mohu sloužit jako pastor ve sboru, kde je tolik užasných lidí. Díky.

Přeji vám, abyste v roce 2009 zažili mnoho radosti, přijali od Boha mnoho darů a vstoupili do všech dobrých skutků, které pro vás On připravil. Toužím po tom, abychom společně ušli další kus na naší cestě s Bohem a byli o NĚm jako Sbor Křesťanské společenství Praha dobrým svědectvím.

V Praze 9. 1. 2009

Lubomír Ondráček